

URZĄD PATENTOWY
w WARSZAWIE
OPIS PATENTOWY

Nr 29621.

Kl. 28 a, 1.

Chemische Fabrik Pott & Co., G. m. b. H., Pirna-Copitz.

Sposób obróbki skór i skórek zwierzęcych.

Zgłoszono 15 lutego 1938 r.

Udzielono 25 lutego 1941 r.

C 14c 1106

Znane jest zabezpieczanie surowych skór zwierzęcych od zepsucia za pomocą papieru przesyconego środkami konserwującymi. Takie papiery oprócz soli zawierają zwykle środki, służące do skażania soli, jak sodę, naftę, naftalen i podobne.

Wynalazek opiera się na spostrzeżeniu, że jeżeli do znanych papierów konserwujących, służących do konserwacji surowych skór zwierzęcych, wprowadzi się dodatki, które zwykle nie powodują konserwacji, to można jednak dzięki temu nadać skórom albo skórkom właściwości, znacznie podwyższające ich wartość przez polepszenie jakości albo też dzięki temu, że niektóre z zabiegów garbowania skóry uskutecznią się już podczas procesu konserwacji.

Wynalazek niniejszy polega na tym, że

na skóry surowe nakłada się porowatą masę nośnikową, która zawiera mieszaninę środków dezynfekcyjnych oraz środków powodujących odwołosienie względnie wapnowanie lub zaprawianie skóry.

Polepszenie jakości osiąga się na przykład dzięki temu, że papier albo inne materiały przesyca się takimi materiałami znanymi, które zmiękczają skórę, dzięki czemu zapewnia się lepsze zachowanie substancji skórnej i otrzymuje się skórę garbowaną pełniejszą, równomierniej wywapnioną, wygarbowaną i zabarwioną.

Jako tego rodzaju materiały stosuje się produkty sulfonowania uwodornionych względnie podstawionych łańcuchami bocznymi pochodnych benzenu, naftalenu, fenantrenu i podobnych, produkty sulfonowania tłuszczów i olejów, również zasady

organiczne albo ich sole, sulfoniany oleju mineralnego albo materiały podobne do materiałów wyszczególnionych grup, otrzymywane przez traktowanie kwasem siarkawym, kwasem fosforowym albo przez chlorowanie, względnie mieszaniny takich materiałów.

W ten sposób można osiągnąć względnie zapoczątkować cały szereg zabiegów stosowanych w technice garbarskiej, na przykład moczenie, obluźnianie włosów, wapnienie, bejcowanie i garbowanie, przesycając porowate masy nośnikowe, np. papiery konserwujące i materiały odpowiednie do tego celu.

W poszczególnych fazach garbowania można np. postępować jak niżej.

Moczenie. Materiały, znane jako środki pomocnicze przy moczeniu i zawarte w papierze konserwującym — zwłaszcza podczas dłuższego leżenia w stanie wilgotnym — przy wnikanii do surowej skóry mogą wywierać zupełnie inne działanie niż przy moczeniu w dużej ilości kąpeli i przy stosunkowo krótkim czasie działania. A zatem moczenie jest w tym przypadku przeniesione częściowo do fazy leżenia surowej skóry, dzięki czemu w ciągu kilku godzin skóra jest gotowa do wapnowania. Również i skóry surowe, suszone lub normalnie solone, można w ten sposób obrabiać; przez zmoczenie papieru konserwującego wilgotność w przechowywanych skórach można doprowadzić do stanu żądanego.

W celu obluźnienia sierści stosuje się papier konserwujący przesycony materiałami, które wywołują obluźnianie sierści, dzięki czemu otrzymuje się skóry surowe, z których albo bezpośrednio, albo po krótkim procesie moczenia można zdjąć sierść. Taka skóra surowa trzyma sierść jeszcze stosunkowo mocno, lecz sierść tę można usunąć razem z naskórkiem. Na ogół można stosować wszelkie materiały, rozpuszczające keratynę albo powodujące pęknię-

cie wiązania — S — S. Oprócz nieorganicznych związków zasadowych, siarczków, cyjanków, amin albo materiałów wytwarzających takie związki, znanych mniej lub więcej, stosuje się również organiczne środki redukujące, materiały fenolowe i fenole chlorowane, przy czym skuteczność ich działania można zwiększyć przez dodanie materiałów powierzchniowo czynnych.

Sierść przy tym pozostaje na skórze.

Szczególnie w przypadku obróbki skór owczych, np. za pomocą materiałów w rodzaju fenolu użytych łącznie z materiałami, obniżającymi napięcie powierzchniowe, i ułatwiających mechaniczne usuwanie włosa ze skóry, okazało się możliwe wykonywanie zabiegu odwłosienia bez posilkowania się spęczniającymi nieorganicznymi związkami zasadowymi, a więc zupełnie bez wapnowania. Można w ten sposób oprócz zakonserwowanej surówki utrzymać bezpośrednio ze skórki surowej całą ilość sierści bez moczenia, a więc bez zetknięcia z wodą. Tak otrzymane surówki można posortować i zależnie od przeznaczenia przerabiać dalej na gotową skórę garbowaną po najodpowiedniejszym procesie wapnienia.

Wapnowanie. Chemikalia wapnujące, wcielone do papieru konserwującego, można stosować w znacznie mniejszych ilościach nie uszkadzając przez to skóry, gdyż normalnie od chwili zdjęcia skóry ze zwierzęcia, aż do przeróbki jej w garbarni upływają co najmniej 4 tygodnie. Prócz tego chemikalia wapnujące można również i później wcielić do papieru przylegającego do surowej skóry; można więc np. skóry zakonserwowane papierem szwedować bezpośrednio bez moczenia, ponieważ podczas procesu konserwowania papierem, zależnie od postaci wykonania, wystarczą tak niewielkie ilości soli, iż nie przeszkadzają one w procesie szwedowania. Możliwe jest również dawkowanie, zapewniające dobre wykonanie procesów po-

czenia, dzięki czemu można np. stosować również chemikalia trudno rozpuszczalne i powoli działające.

Zaprawianie (bejcowanie). Przez włączenie enzymów i hodowli bakterii można osiągnąć działanie zbliżone do wapnowania enzymatycznego, przy czym zostaje wykonana część zabiegu zaprawiania.

Nie ma się tu na celu właściwego całkowitego wygarbowania skór surowych za pomocą mineralnych lub roślinnych garbników przez nasycanie papieru konserwującego tego rodzaju garbnikami, co nawet nie daje się przeprowadzić. Tym niemniej nasycanie papieru konserwującego środkami do wstępnego garbowania lub do zapoczątkowania procesu garbowania skór pewnego gatunku, zwłaszcza skórek futerkowych, może być korzystne i wobec tego należy ten dodatkowy zabieg włączyć do szeregu zabiegów tu przewidywanych.

Działanie wszystkich dodatków znajdujących się w papierze konserwującym albo innych porowatych materiałach tym się różni od stosowania takich materiałów w procesie garbarskim, że potrzebne są tutaj zupełnie inne stosunki stężeń chemikaliów pomocniczych oraz inny czas działania tych materiałów. Dzięki wynalazkowi okazały się czynne nawet i te materiały, które dotychczas w praktyce garbarskiej nie były znane do tego celu i wskutek tego też nie były do tego celu stosowane. Również za pomocą materiałów zna-

nych w tym zastosowaniu, lecz użytych w innych dawkach, osiąga się nieoczekiwane działanie.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób obróbki skór i skórek zwierzęcych, znamienny tym, że na surowe skóry wprowadza się porowatą masę nośnikową, zawierającą mieszaninę środków dezynfekcyjnych oraz środków odwłosiających względnie wapnujących względnie zaprawiających.

2. Sposób według zastrz. 1, znamienny tym, że stosuje się porowate masy nośnikowe, przepojone mieszaniną produktów sulfonowania uwodornionych albo podstawionych łańcuchami bocznymi pochodnych fenolu, naftalenu, fenantrenu i podobnych albo też tłuszczów i olejów, sulfonianów oleju mineralnego, organicznych zasad albo ich soli, albo materiałów podobnych do materiałów wyszczególnionych grup, otrzymywanych przez traktowanie kwasem siarkowym, kwasem fosforowym, albo przez chlorowanie, względnie mieszaninami tych materiałów, jak również środków odwłosiających.

Chemische Fabrik
Pott & Co., G. m. b. H.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.